

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 959/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Гошић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Борислав Бјелопавлић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2344/21 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2344/21 од 12.10.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2344/21 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2344/21 од 12.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 1152/19 од 25.02.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да тужиле имају право својине са по 1/3 идеалног дела на кат.парц. .. ливада шесте класе у површини од 906м², кат. парц. .. шума четврте класе, у површини од 1303м² и кат.парц. .. шума четврте класе, у површини од 102м², уписане у ЛН бр. .. КО ... на име туженог, те да се тужени обавезе да им ово право призна и трпи упис права сусвојине тужила у јавним књигама и обавезане тужиле да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 114.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из Закона о основама својинско-правних односа, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, одбијен је тужбени захтев тужила за утврђење права сусвојине са по 1/3 идеалног дела предметних непокретности, које се у јавним књигама воде на име туженог. Ово због тога што је, оценом изведених доказа, утврђено да је мајка парничних странака, у

складу са претходним договором са парничним странкама, а како се парцеле не би уситњавале, приликом излагања премера на јавни увид извршила расподелу спорних парцела у корист туженог, који их несметано користи дуже од 20 година, а других парцела у корист тужиља.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиле нису уз ревизију доставиле правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.12.2015. године, у којој је као вредност предмета наведен износ од 10.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 25.02.2021. године, а другостепена пресуда донета је 12.10.2021. године

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужиља није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић